

TORAH OHR • THE CHASSIDISHE PARSHA

פרשת כי תשא

Parshas Ki Sisa

The 2 maamarim of Torah Ohr on the parsha.

The Hebrew and the translation

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/ki-sisa/

Contents

PARSHAS KI SISA

Maamar 1	שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני	3
	“His left hand is under my head, and his right hand embraces me”	
Maamar 2	זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל...	19
	“This they shall give, everyone who passes over among the counted”	

שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני

“His left hand is under my head, and his right hand
embraces me”

1 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. הנה בענין העולמות כן דרך השם לבני ישראל עם קרובו כשמתעורר למעלה בחי שמאל דוחה מחמת מעשה התחתונים ויהי להם למושיע וגורם שאדרבה עי"ז יהיה להם נשיאות ראש.

“His left hand is under my head, and his right hand embraces me.” Now, as in the matter of the worlds, so is the way of G-d with “the children of Israel, the people near to Him”: when the level of “the left [hand] that pushes away” is aroused above because of the deeds of the lower beings, “He becomes their Savior,” and brings it about that, on the contrary, through this they will have an uplifting of the head.

2 וזהו כי תשא את ראש בניי [בני ישראל] לפקודיהם פי' על ידי איזה פקידה שיפקד עליהם לרעה ח"ו [חס ושלום] וכלי [וכלשון] רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] אין לך כל פקידה שאין בה מעון העגל.

And this is [the meaning of] “When you lift up the head of the children of Israel lifkudeihem (according to their numbering)”: that is, through some visitation (pekidah) that is visited upon them for ill, G-d forbid, as in the expression of our Sages, of blessed memory: “There is no visitation at all that does not contain [something] of the sin of the Calf.”

הנה עי"ז אדרבה תשא את ראש בניי [בני ישראל] כי בחי השמאל דוחה אינה דחי לגמרי ח"ו [חס ושלום] אלא וימין מקרבת. וזהו וימינו תחבקני אשר כי יפול לא יוטל ח"ו [חס ושלום].

Now, through this, on the contrary, “you lift up the head of the children of Israel”; for the level of “the left [hand] pushes away” is not a complete pushing away, G-d forbid, but rather “and the right [hand] draws near.” And this is “and his right hand embraces me”: that “though he fall, he shall not be cast down,” G-d forbid.

ולהבין ענין זה בעבודת ה' כתיב הקל קול יעקב ב' פעמים קול א' בלא וא"ו וא' בוא"ו כי ב' קולות הם א' לתורה וא' לתפלה.

To understand this matter in the service of G-d: it is written, “The voice is the voice of Yaakov,” [the word] “voice” twice, one without a vav and one with a vav; for there are two voices, one for Torah and one for prayer.

3 והנה פעם אמרו דתלמוד תורה כנגד כולן ופעם הפליגו מאד בשבח מעלת התפלה ושהיא כנגד הקרבנות.

Now, at one time [the Sages] said that “the study of Torah is equal to them all,” and at another time they went to very great lengths in praise of the virtue of prayer, and [said] that it corresponds to the sacrifices.

אך שניהם אמת כי הם חלוקים בענינים שהתפלה היא בבחי' מלמטה למעלה והתורה היא בבחי' מלמעלה למטה.

But both are true, for they differ in their nature: prayer is on the level of “from below upward,” and Torah is on the level of “from above downward.”

ובאור ענין זה כי הנה ענין התפלה היא קיום המצות ק"ש [קריאת שמע] ואהבת וגו' כמ"ש במ"א ועד"ז תקנו ג"כ כל סדר התפלה קודם ק"ש [קריאת שמע] כדי שיקבל עליו בק"ש [בקריאת שמע] ואהבת באמת וכמשי"ת [וכמו שיתבאר] לקמן.

The explanation of this matter: the substance of prayer is the fulfillment of the mitzvos of the Shema, “And you shall love,” etc., as is explained elsewhere. And along these lines they also instituted the whole order of prayer before the Shema, so that in the Shema one will take upon himself “And you shall love” in truth, as will be explained below.

4 והנה הדרך המביאה את האדם לידי אהבה זו היא מ"ש ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע ובחרת בחיים. לאהבה את ה' אלקיך כי הוא חיך וגו'.

Now, the way that brings a person to this love is what is written: “See, I have set before you today life and good, and death and evil,” “and you shall choose life”; “to love Havayah your G-d, for He is your life,” etc.

כי בכל דבר בעוה"ז יש גשמיות ורוחניות והרוחניות והחיות אלהי הוא חיים וטוב והגשמי [והגשמיים / והגשמיות / והגשמית] הוא מות ורע שהוא כלה ונפסד.

For in everything in this world there is physicality and spirituality. The spirituality and the G-dly life-force (chayus) are “life” and “good,” and the physicality is “death” and “evil,” for it comes to an end and decays.

5 ומה יראה האדם שכשם שהגשמיות כל דבר בטל לגבי הרוחני [הרוחנית] המחיהו וכן באדם עצמו הנה הגוף טפל ובטל לגבי הרוחני והחיו [והחיות] שבו לכן אוהב את חיי נפשו במאד מאד.

From this a person will see that just as the physicality of every thing is nullified before the spiritual [force] that gives it life—and so too in man himself, the body is secondary and nullified before the spirituality and life-force within it, and therefore he loves the life of his soul very, very greatly—

כן ויותר מכן יש לאדם לאהוב את ה' כאשר יסתכל בעין שכלו בראי [בראיה] חושית כי הוא חיך ממש שהוא מקור וחיי החיים.

so, and even more than that, a person ought to love G-d, when he looks with the eye of his intellect, with sensory sight, [and sees] that “He is your life,” truly, for He is the source and the Life of all life.

6 וזהו ענין וכל צבא השמים לך משתחיים כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שהחמה שוקעת במערב ומשתחוה לקונה וכן כל המזלות בעבור שרואים ומשיגים חיותם וקיומם המהוה ומחי אותם ומקיימם.

And this is the meaning of “And all the host of heaven bow down to You,” as our Sages, of blessed memory, said: the sun sets in the west and bows to its Maker, and so do all the constellations, because they see and apprehend their life-force and existence, which brings them into being, gives them life and sustains them.

וזהו ראה נתתי לפניך וגו' שזה יראה האדם לעינים בראי [בראיה] חושיי [חושיית] שהרי רואה חיותו וקיומו

And this is “See, I have set before you,” etc.: that a person will see this with his eyes, with sensory sight, for he sees his own life-force and existence,

וכן רואה ההשתחואה של צבא השמים ועייז יבא למדרגת ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך בשני יצריך
שאפי [שאפילו] היצה"ר [היצר הרע] הוא נכנע ובטל נגד אהבת ה'

and likewise sees the bowing of the host of heaven. And through this he will come to the level of
“And you shall love Havayah your G-d with all your heart”—“with both your inclinations,” so that
even the evil inclination is subdued and nullified before the love of G-d,

וכמו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בטל רצונך מפני רצונו פי' לפי שאהבה זו הבאה מחמת ראי'
[ראיה] חושיית כזו אין ערוך אליה ולא נמצא דוגמתה כלל בענינים גשמיים

as our Sages, of blessed memory, said, “Nullify your will before His will.” That is: because this love,
which comes from such sensory sight, has nothing comparable to it, nor is its like found at all in
physical things,

וכמאמר מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יערך לך.

as it is said, “Who can be likened to You, who is equal to You, and who can be compared to You?”

7 ובחיי ראי' [ראיה] זו צריך להיות נצחית ותמידית [ותמידית] ומי שאינו מסתכל בזה תמיד עליו נאמר
והכסיל בחושך הולך.

This level of sight must be enduring and constant; and of one who does not look at this constantly it
is said, “And the fool walks in darkness.”

מה שאין כן החכם עיניו בראשו שיהיה תמיד לנגד עיניו חיותו וקיומו מאור אין סוף ב"ה וככה תהי'
[תהיה] אהבת הוי"ה תקועה בלבו תמיד ותהיה נפשו קשורה באלהי' [באלקים] חיים קשר נפלא וחזק לעד
ולעולמי עולמים.

Not so “the wise man, whose eyes are in his head”: his life-force and existence from the Infinite
Light (Or Ein Sof), blessed be He, will always be before his eyes. And thus the love of Havayah will
be fixed in his heart always, and his soul will be bound to the living G-d with a wondrous and strong
bond, forever and to all eternity.

8 וזהו ענין חילא דתיובתא יתיר ותדיר הנזכר בזה"ק [בזהר הקדוש] לתקון פגם הברית כי ברית הוא ענין התקשרות ובקדושה הוא ענין התקשרות נפשו בשרשו וחיותו ובהפך זלע"ז [זה לעומת זה] הוא ההתקשרות בתאוות עוה"ז ותענוגות בני"א [בני אדם]

And this is the meaning of "the greater and constant strength of teshuvah (return)" mentioned in the holy Zohar for repairing the blemish of the covenant (bris). For bris (covenant) means a bond: in holiness, it is the binding of one's soul to its root and its life-force; and in the opposite [realm], "one opposite the other," it is the binding to the desires of this world and the pleasures of human beings.

ולכן התיקון הוא להפך לבו מהפוך להפוך מן הקצה אל הקצה ממש לדבקה נפשו בשרשו וחיותו הנמשך ממנו ית'

Therefore the repair is to turn his heart over from one opposite to the other, truly from one extreme to the other extreme, to make his soul cleave to its root and its life-force, which is drawn from Him, may He be blessed,

שהוא אל חי וקים בחי' ברית המקשר וממשיך החיות מבחי' סוכ"ע להיות ממכ"ע [ממלא כל עלמין] להחיות נפש כל חי ורוח כל בשר איש שתהי' [שתהיה] דבקות אמתי ותמידי

Who is "the living and enduring G-d," the level of the covenant (bris) that binds and draws the life-force from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) to become the light that fills all worlds (memalei kol almin), to give life to "the soul of every living thing and the spirit of all human flesh"; so that there will be a true and constant cleaving.

וזהו יתיר ותדיר ולא די בזה שהוא מעורר את האהבה בשעת התפלה וכיו"ב [וכיוצא בזה] ואח"כ חולפת ועוברת

And this is "greater and constant": it is not enough that he arouses the love at the time of prayer and the like, and afterwards it passes and goes away,

כדכתיב קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת ושפת אמת תכון לעד כתי' [כתיב] משא"כ ועד ארגיעה כו':

as it is written, "Havayah is near to all who call upon Him, to all who call upon Him in truth"; and it is written, "The lip of truth shall be established forever," which is not so of "but for a moment," etc.

9 והנה בחיי ראי [ראיה] חושיית זו המביא [המביאה] לידי אהבה זו נמשך לישראל מלמע' [מלמעלה] כמ"ש וה' עליהם יראה ויצא כברק חצו

Now, this level of sensory sight, which brings one to this love, is drawn down to Israel from above, as it is written, "And Havayah will be seen over them, and His arrow will go forth like lightning."

זה הוא המשכה והארה שמאיר ובא לישראל להיות עליהם יראה לראות באור ה' חיי החיים ית' בראי [בראיה] חושית ולדבקה בו

This is a drawing-down and illumination that shines and comes to Israel, so that "over them [He] will be seen": to see, by the light of G-d, the Life of all life, may He be blessed, with sensory sight, and to cleave to Him.

ועי"ד זה תקנו לפני ק"ש [קריאת שמע] כל סדר התפלה וברכות השחר ברוך אתה כו' שאנו מבקשי [מבקשים] שיאיר לנו אור הוי' בהתגלות כדי שיקבל עליו בק"ש [בקריאת שמע] מצות ואהבת באמת וזהו הוי' אלהינו. כי הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] גדולים ישראל יותר ממלאכים שממתינים לומי' [לומר] קדוש עד שישראל אומרי' [אומרים] למטה.

And along these lines they instituted before the Shema the whole order of prayer and the morning blessings, "Blessed are You," etc., in which we ask that the light of Havayah shine for us openly, so that in the Shema one will take upon himself the mitzvah "And you shall love" in truth. And this is "Havayah our G-d." For our Sages, of blessed memory, said: Israel are greater than the angels, for [the angels] wait to say "Holy" until Israel say it below.

10 ולכאורה אינו מובן שיהיה יתרון זה לאדם בהיותו בעוה"ז מלובש בגוף גשמי ואין לך אדם שאין נופלים לו מחשבות זרות עכ"פ [על כל פנים] מחשבה שהיא זרה אצלו לפי"ע [לפי ערכו] הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו

At first glance it is not understood how man could have this advantage while he is in this world, clothed in a physical body. And there is no person to whom alien thoughts do not come—at any rate, a thought that is alien for him relative to his level: the great one according to his greatness, and the small one according to his smallness.

והמלאכִי [והמלאכים] כולם עומדים ברום עולם מופשטים מחומר הגוף הגשמי וכולם עושים באימה וביראה רצון קונם מוֹיִם יִמִּיב [ימי בראשית] בלי שום בטול והפסק אפִי [אפילו] רגע אחד:

But the angels all stand in the heights of the world, divested of the matter of a physical body, and all of them do the will of their Maker in dread and awe, from the six days of Creation, without any cessation or interruption, even for a single moment.

11 אך הנה המלאכים אין אומרים קדוש מצד עצמם רק מצד החיות המתפשט ונמשך בהם

However, the angels do not say “Holy” on their own account, but only by virtue of the life-force (chayus) that spreads forth and is drawn into them.

רק שהם אינם תופסים מקום לפני חיות אלהות השורה בתוכם והמשכות והתפשטות החיות שבהם הוא הוא האומר והעושה בהם כרצונו באין מונע.

It is only that they take up no room before the G-dly life-force that rests within them, and the drawing-down and spreading forth of the life-force within them is itself what speaks and acts in them according to its will, without hindrance.

12 ולכן כתיב בהגר ותקרא שם ה' הדובר אליה והוא המלאך שדיבר עמה וכן במלאכים שבאו אצל אברהם כתיב ויאמר שוב אשוב אליך ובשליחותו של מקום אמר לו כן כאלו אמר הקב"ה בכבודו ובעצמו

Therefore it is written of Hagar, “And she called the Name of Havayah who spoke to her,” and it was the angel who spoke with her. And likewise of the angels who came to Avraham it is written, “And he said, ‘I will surely return to you’”; and it was as the emissary of the Omnipresent that he said this to him, as though the Holy One, blessed be He, had said it Himself, in His glory.

והיינו לפי שאין תופסים מקום נגד חיות אלהות המדבר בהם ואינם רק מעבר שעל ידיהם יומשך הדבור והפעולה למטה.

That is, because they take up no room relative to the G-dly life-force that speaks within them, and they are only a passageway through which the speech and the action are drawn down below.

והמשכה והשפעה זו היא דרך השתלשלות כמ"ש וקרא זא"ז [זה אל זה / זה את זה] ואמר קדוש ותרגמו ומקבלין דין מן דין אלא שבלשון מקרא נאמר אל המשפיעים שקורא וממשיך שפע זה לזה ובלשון תרגום נאמר על המקבל בחי נוקבא.

This drawing-down and flow is by way of the chain of descending worlds (hishtalshelus), as it is written, "And one called to another and said, 'Holy,'" and its Targum [reads], "And they receive from one another." But the language of Scripture is said of the givers, for one calls and draws down the flow to the other; and the language of the Targum is said of the recipient, the level of Nukva (the feminine / Malchus).

13 והנה מצד החיות לא שייך לומר על הקב"ה שהוא קדוש ומובדל דמשמע שיש עוד דבר נפרד ויש זולתו אלא שהוא קדוש ומובדל ממנו.

Now, from the standpoint of the life-force, it is not applicable to say of the Holy One, blessed be He, that He is holy and separate; for that implies that there is another separate thing, something existing besides Him, only that He is holy and separate from it.

ובאמת אומרים איה מקום כבודו כו' כמ"ש במ"א עד שנמשך החיות למטה לישראל המלובשים בגוף הגשמי שהוא דבר נפרד ויש בפ"ע [בפני עצמו] ומכסה ומסתיר קדושת החיות

And indeed they say, "Where is the place of His glory?" etc., as is explained elsewhere—until the life-force is drawn down below to Israel, who are clothed in the physical body, which is a separate thing and an entity in its own right, and which covers and conceals the holiness of the life-force.

ואז ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] בביטול גוף הגשמי לגבי הרוחניות ומקור החיות שבו בהגלות אור ה' למטה במה שאומרים ברוך אתה וכו'

And then, through an arousal from below (isarusa dilesata), in the nullification of the physical body before the spirituality and the source of the life-force within it, when the light of G-d is revealed below as we say "Blessed are You," etc.,

ומצד הגוף שייך לומר אליו ית' שהוא קדוש ומובדל ולכן גם המלאכים אומרי' [אומרים] קדוש וגו'

from the standpoint of the body it is applicable to say of Him, may He be blessed, that He is holy and separate. And therefore the angels too say, "Holy," etc.,

שהארה והמשכה זו שישראל ממשיכים למטה עוברת דרך המלאכים וג' פעמים קדוש כנגד ג' צמצומים שיש דרך כלל עד שיומשך ויתפשט למטה הארה זו להיות נק' בשם ה' צבאות שבכל אלו הצמצומים הוא קדוש ומובדל.

for this illumination and drawing-down that Israel draw below passes through the angels. And “Holy” three times corresponds to the three contractions (tzimtzumim) that there are in general, until this illumination is drawn down and spreads below so as to be called by the Name “Havayah Tzevaos”; for in all these contractions He is holy and separate.

14 והנה הארה והמשכה שמתפשט למט' [למטה] בישראל לבטל הגוף אליו ית' יש לו יתרון על האור וחיות המתפשט במלאכים כיתרון אור הבא מן החשך שיש לה תוספת אורה ושמחה שגם הגוף נעשה מרכבה ליחודו ית'.

Now, the illumination and drawing-down that spreads below into Israel, to nullify the body to Him, may He be blessed, has an advantage over the light and life-force that spreads into the angels, like “the advantage of light that comes from darkness”: it has added light and joy, for the body too becomes a chariot (merkavah) for His unity, may He be blessed.

15 ולכן אומרים ה' אלהינו שלנו ממש כמו ע"ד משל האדם מתפאר את עצמו בשלו אף בבחי' רגל שבו

Therefore we say “Havayah our G-d”: ours, truly. Just as, by way of analogy, a person prides himself on what is his own, even on the level of the foot that is in him,

משא"כ בשל אחרים אינו מתפאר אפי' [אפילו] ביד שהיא חשובה יותר כיון שאינו שלו כך הנה הארה והמשכה זו אף שהיא רק זיו והארה בעלמא שירדה מטה מטה

whereas in what belongs to others he takes no pride, even in a hand, which is more important, since it is not his—so too, this illumination and drawing-down, although it is only a mere radiance and illumination that has descended very far down,

והיא בחי' רגל לעיקר האור של מעלה שאינה יכולה להתפשט בתוך הגוף שאותו האור נק' בחי' ראש לגבי זה מ"מ הנה אלהינו זה ממש שלנו כדכתיב בנים אתם לה' אלהיכם.

and it is the level of a foot relative to the main light above, which cannot spread into the body, that light being called the level of the head relative to this one—nevertheless, behold, this is “our G-d,” truly ours, as it is written, “You are children to Havayah your G-d.”

16 וברא כרעא דאבוה שנעשה כמו בחי' רגל לגבי האדם שהוא עצמית אחד ולכן אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם

לברכה] בטל רצונך מפני רצונו

And “a son is his father’s foot” (bera kar’a da’avuha), for he becomes like the level of a foot relative to the person, which is one essence [with him]. And therefore our Sages, of blessed memory, said, “Nullify your will before His will”:

דהיינו להיות בחי' רגל אצל הקב"ה ולהיות בטל אצלו ולעשו' רצונו שכמו שהרגי' [שהרגל] בטל לגבי האד' שלכל אשר יחפוץ יטנו ואין לה רצון וחפץ אחר כלל.

that is, to be the level of a foot to the Holy One, blessed be He, and to be nullified before Him and to do His will; just as the foot is nullified before the person, “wherever he wishes, he turns it,” and it has no other will or desire at all.

17 וזהו שאו' [שאומרים] בתחלת ברכות השחר הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה

And this is what we say at the beginning of the morning blessings: “Who gives the rooster (sechvi) understanding (binah) to distinguish between day and night.”

כי התעוררות בחי' האהבה והיראה שבא לאדם אינם מצד עצמם כ"א שבא לו מלמעלה ע"י בחי' שכוי רוחניות שיש למעלה שהוא המבחין בין יום ובין לילה דהיינו בין חסדים לגבורות ע"י המשכת בינה עלאה

For the arousal of the level of love and awe that comes to a person does not come of itself; rather, it comes to him from above, through the level of a spiritual “rooster” that exists above, which is what distinguishes between day and night, that is, between the chassadim (kindnesses) and the gevuros (severities), through the drawing-down of the higher Binah (Binah Ila'ah).

וכן עד"ז כל שאר הברכות וכל סדר התפלה למתבונן בהם ומשכיל על דבר ימצא.

And so too, along these lines, all the rest of the blessings and the whole order of prayer: one who contemplates them “and considers the matter will find.”

אך כדי להמשיך לו האהבה שיבא לו מלמעלה צריך מתחלה לבטש את הגוף ולהכניעו ולהשפילו במרירות כמ"ש במ"א.

However, in order to draw down to himself the love that will come to him from above, one must first crush the body, subdue it and humble it with bitterness, as is explained elsewhere.

כדכתיב קרוב ה' לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע. וכדכתיב זבחי אלהים רוח נשברה.

As it is written, “Havayah is near to the brokenhearted, and saves those crushed in spirit”; and as it is written, “The sacrifices of Elokim are a broken spirit.”

כי בכדי שיומשך בחי הוי"ה לבחי אלהים שלנו צריך מתחלה לעשות זבחי אלהים שדרך ההוא נמשך בחי הוי"ה.

For in order that the level of Havayah be drawn down into the level of our Elokim, one must first make “the sacrifices of Elokim,” for it is by that path that the level of Havayah is drawn down.

18 והנה כל זה נקרא אתערותא דלתתא מלמטה למעלה והוא ענין התפלה. אבל ענין התורה היא בחי מלמעלה למטה.

Now, all this is called an arousal from below (isarusa dilesata), from below upward, and it is the matter of prayer. But the matter of Torah is the level of “from above downward.”

והוא בחי ובכל נפשך דהיינו שיומשך ויתפשט בכל כחות הנפש במחשבי [במחשבה / במחשבת] דבור ומעשה ונק' אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] שעייז מעורר למעלה בחי חכמתו ורצונו חכים ולא בחכמה ידיעא

And it is the level of “and with all your soul”: that is, that it be drawn down and spread through all the powers of the soul, in thought, speech and action. And it is called an arousal from above (isarusa dile'eila), for through it one arouses above the level of His wisdom and will, “[He is] wise, but not with a known wisdom.”

שהתורה היא חכמתו ורצונו ית' אלא שמלובשת בענינים גשמיים. וזהו ענין קורא בתורה כמ"ש במ"א:

For the Torah is His wisdom and will, may He be blessed, only that it is clothed in physical matters. And this is the matter of reading (korei) in the Torah, as is explained elsewhere.

19 ובכל מאדך הוא ענין התשובה כי גדולה תשובה שמקרב את הגאולה. ומאד הוא לשון רבוי הרכה יותר מכדי מדתו

“And with all your might (me'odecha)” is the matter of teshuvah (return), for “great is teshuvah, for it brings the redemption near.” And me'od is a term of abundance, much more than its proper measure.

כי אהבת ככל לבכך ובכל נפשך הוא נמשך מהתפשטותי [מהתפשטות] גילוי אלהותו השוכן בתחתונים שאינו אלא זיו והארה בלבד. כמ"ש ויצא כברק חצו שאינו אלא מחשבה אחת בלבד. כמ"ש היוצר יחד לבם וגו'.

For the love "with all your heart and with all your soul" is drawn from the spreading-forth of the revelation of His G-dliness that dwells in the lower beings, which is nothing but a radiance and illumination alone; as it is written, "And His arrow will go forth like lightning," for it is nothing but a single thought; as it is written, "He fashions their hearts together," etc.

20 וע"ד משל כשם שמחשבי אחת אינה נחשבת לכלום לגבי מהותו ועצמותו של האדם שיכול לחשוב מחשבות אין קץ ומספר.

By way of analogy: just as a single thought counts for nothing relative to the being and essence of a person, who can think thoughts without end or number,

כך על אחת כמה וכמה שאין המחשבה זו נחשבת לכלום נגד עצמותו ית' כי אתה הוא קודם שנברא העולם ואתה הוא כו'.

so too, and all the more so, this thought counts for nothing compared with His essence, may He be blessed; for "You are He before the world was created, and You are He," etc.

21 ואני הוי"ה לא שניתי וכל ימות עולם הזה ועולם הבא וג"ע [וגן עדן] התחתון והעליון וימות המשיח ותחיית המתים אינו נחשב אצלו אלא כרגע קטן וכמ"ש במ"א

And "I, Havayah, have not changed." And all the days of this world and of the World to Come, the lower and the higher Gan Eden, the days of Mashiach and the Resurrection of the Dead, are accounted by Him as no more than a brief moment, as is explained elsewhere.

וזו היא עבודת ניצוץ הנשמה המתפשט ומתלבש בגוף הגשמי כי לא כל הנשמה כולה מתלבש בתוך הגוף רק ניצוץ והארה ממנה בלבד

And this is the service of the spark of the soul that spreads forth and is clothed in the physical body; for not all of the soul, in its entirety, is clothed within the body, but only a spark and illumination from it.

ועיקרה ושרשה נשאר למעלה בבחי' מקיף והנצוץ המתפשט למטה נקי רגל לגבי בחי' עליונה שלמעלה שנקי בחי' ראש

And its main part and its root remain above, on the level of makif (encompassing). And the spark that spreads below is called a “foot” relative to the higher level above, which is called the level of the “head,”

משא"כ בחי' בכל מאדך הוא בחי' עבודת עיקר הנשמה בחי' הראש שבה והיינו בטול הנפש במציאות ממש להשתפך אל חיק אביה ממש מצד מהותו ועצמותו

whereas the level of “with all your might” is the level of the service of the main part of the soul, the level of the head within it: that is, the self-nullification (bittul) of the soul in its very existence, to pour itself out into the bosom of its Father, truly, from the standpoint of His being and essence,

שהוא רם ונשא לאין קץ ולא שייך עליו לאמר מצד עצמו לא ממלא כל עלמין ולא סוכ"ע שאינו בגדר עלמין כלל וכמ"ש במ"א:

Who is exalted and uplifted without end; and of Him, from His own standpoint, it is not applicable to say either [that He is] the light that fills all worlds (memalei kol almin) or the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), for He is not within the category of worlds at all, as is explained elsewhere.

22 והנה הזוכה לבחי' אהבה רבה ועצומה כזו הוא הבעל תשובה כי להיות שהיה בהפוך והיתה נפשו בארץ ציה ועיף. ויזעקו אל הוי"ה וגוי.

Now, the one who merits such a great and mighty level of love is the baal teshuvah (one who returns): for since he had been in the opposite [state], and his soul was “in a parched and weary land,” “and they cried out to Havayah,” etc.,

אזי יתגלה אהבה רבה ועצומה כזו להיות בכלות נפשו ממש. וזהו ופרעה הקריב ואמרו רז"ל [רבנותינו זכרונם לברכה] שהקריב את לבם של ישראל לאביהם שבשמים.

then such a great and mighty love will be revealed, to the point of his soul's very expiring. And this is [the meaning of] “And Pharaoh drew near,” of which our Sages, of blessed memory, said that he drew the hearts of Israel near to their Father in Heaven.

ולכן נקי בחי אהבה זו מאד כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] והנה טוב זה מלאך החיים. מאד זה מלאך המות שעיי"י יתרבה ויתגדל תשוקת האהבה ביתר שאת ויתר עז ויוסף אומץ דבקותו:

Therefore this level of love is called me'od ("very"), as our Sages, of blessed memory, said: "And behold, it was good"—this is the angel of life; 'very'—this is the angel of death." For through this the yearning of the love will increase and grow, "with greater exaltation and greater power," and the strength of his cleaving will increase.

23 וזהו שמאלו תחת לראשי שעיי"י בחי שמאל דוחה שהיה בו מתחלה על כן ירום ראש ומתנשא בבחי עבודת הראש של הנשמה כנ"ל. וזהו ענין מעלת הזהב על הכסף הנזכר בלקוטי אמרים.

And this is "His left hand is under my head": through the level of "the left [hand] pushes away" that was in him at first, "therefore [his] head is lifted up," and he is raised up in the level of the service of the "head" of the soul, as mentioned above. And this is the matter of the superiority of gold over silver mentioned in Likkutei Amarim.

24 והבחינה שוב שאחר זה הוא בחי וימינו תחבקני. שימינו הם תורה ומצות בחי חסד ומים שיורדים ממקום גבוה למקום נמוך והם מחבקין את האדם כדרך שמחבק האדם את חברו מאחוריו ואינו מניחו ליפול.

And the level of "return" (shov) that comes after this is the level of "and his right hand embraces me." For "his right hand" is Torah and mitzvos, the level of Chesed (kindness) and of water, which descend from a high place to a low place; and they embrace the person, the way a person embraces his fellow from behind and does not let him fall.

כך ע"ד משל התורה והמצות הם יורדים לבחי אחוריים להתלבש בענינים גשמיים להאחז את האדם שלא יפול כשפונה אחר תפלה לעסקיו ויהיה סור מרע ועשה טוב

So too, by way of analogy, the Torah and the mitzvos descend to the level of the back (achorayim), to be clothed in physical matters, to hold on to the person so that he will not fall when he turns after prayer to his affairs, and he will "turn from evil and do good."

והם יורדים ממקום גבוה ציצית קבלת עול מלכות שמים וארבע פרשיות של תפלין כנגד חכמה ובינה וחסד וגבורה של הקב"ה. פ' ראשונה קדש לי כל בכור רמז לחכמה.

And they descend from a high place: tzitzis, accepting the yoke (kabbalas ol) of the Kingdom of Heaven, and the four sections of the tefillin, corresponding to the Chochmah (wisdom), Binah (understanding), Chesed and Gevurah (restraint) of the Holy One, blessed be He. The first section, "Sanctify to Me every firstborn," alludes to Chochmah;

פ' שניה כי ישאלך בנך מה זאת שהוא ענין התבוננות דקיימא לשאלה. פ' שמע מפורש בה ואהבת. פ' והיה אם שמוע מפורש בה השמרו לכם וגו'.

the second section, "When your son asks you, 'What is this?'," is the matter of contemplation, which "stands to be asked" (de kayma lishe'eilah); the section of Shema states explicitly, "And you shall love"; the section "And it will be, if you listen" states explicitly, "Beware for yourselves," etc.

25 ולזה אומרים אשר קדשנו במצותיו כמ"ש במ"א. וזהו והר סיני עשן כולו מפני אשר ירד עליו ה' באש.

And for this we say, "Who has sanctified us with His commandments," as is explained elsewhere. And this is [the meaning of] "And Mount Sinai was all in smoke, because Havayah descended upon it in fire."

והר סיני אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] שירדה שנאה להעכו"ם [להעובדי כוכבים ומזלות] שהוא בחי' הרע שעל זה נאמר תכלית שנאה שנאתים ומואס ברע.

And of Mount Sinai our Sages, of blessed memory, said that hatred (sin'ah) descended [upon it] toward the idolaters, which is the level of evil, of which it is said, "I hate them with utmost hatred," and "despising evil."

נמשך מפני כי ירד ה' עליו שירד והמשיך למטה באש כמ"ש מימינו אש דת למו והוא לחול על ראש רשעים. כהמס דונג מפני אש יאבדו וגו'.

This is drawn from "because Havayah descended upon it": He descended and drew down below "in fire," as it is written, "From His right hand, a fiery law for them"; and it is to come down upon the head of the wicked: "As wax melts before fire, they shall perish," etc.

26 ועי"ד זה הם כל המצות הן בסור מרע הן בועשה טוב וצדקה כנגד כולם כי צדקה תרומם גוי להיות בבחי' חבוק שלא יפרד ולא ישוב אחור רק להיות עמו פב"פ [פנים בפנים] כמ"ש יאר הוי"ה פניו אליך וגו' כמ"ש במ"א.

And in this manner are all the mitzvot, both in "turn from evil" and in "do good." And charity (tzedakah) is equal to all of them, for "charity uplifts a nation," to be in the level of an embrace, so that he will not be parted and will not turn back, but will only be with Him face to face, as it is written, "May Havayah make His face shine to you," etc., as is explained elsewhere.

וזהו ונתנו איש כפר נפשו בפקוד אותם. כלומר אשר יפקד ויחסר פגם האות שלהם אזי התקון הוא ע"י צדקה שע"י מקשר ומעלה נפשו להו"ה.

And this is [the meaning of] “And each man shall give a ransom for his soul when you number (bifkod) them.” That is to say: when there is something missing and lacking (yipaked veyechsar), a blemish of their sign (os), then the repair is through charity, for through it he binds and raises his soul to Havayah.

ועמ"ש במ"א ע"פ שאו את ראש כו' לגלגלתם:

And see what is written elsewhere on the verse “Lift up the head,” etc., “by their polls.”

זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל...

“This they shall give, everyone who passes over among the counted”

1 זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה להוי"ה וגו'.

“This they shall give, everyone who passes over among the counted: half a shekel, by the holy shekel — the shekel is twenty gerah — half a shekel as an offering to Havayah,” etc.

כתיב נודע בשערים בעלה שהקב"ה הוא בעל של כל נשמה מישראל שמשפיע לכל או"א [אחד ואחד]. שכל אהבה או יראה שיש לכל נשמה מישראל הכל הוא מאתו ית' ולכל חד לפום שיעורא דיליה.

It is written, “Her husband is known in the gates”: that the Holy One, blessed be He, is the husband of every soul of Israel, Who bestows upon each and every one. For every love or awe that any soul of Israel has, all of it is from Him, may He be blessed, and to each one according to his own measure.

ולפי מה שנכנס בשערים שהם ד' שערים אהבה ויראה תורה ומצות כנודע כנגד ד' אותיות הוי"ה ב"ה.

And [it is] according to how [far] he enters into the gates — which are four gates: love and awe, Torah and mitzvos, as is known — corresponding to the four letters of Havayah, blessed be He.

2 ולהבין זה אם הכל ממנו ית' א"כ מהו הבחירה לאדם. ובודאי יש דבר התלוי בבחירתו של אדם.

Now, to understand this: if everything is from Him, may He be blessed, then what is man's free choice? And there is certainly something that depends on a person's choice.

ולבאר זה מה תלוי בבחירתו ומה בא מלמעלה. כתיב שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ואהבת כו'.

To explain this — what depends on his choice and what comes from above: it is written, “Hear, O Israel, Havayah is our G-d, Havayah is One. And you shall love,” etc.

3 והנה בואהבת יש ב' פירושים. אחד לשון צווי שתאהוב אותו. וא' לשון עתיד שתבא האהבה ממילא. וענין אהבה הראשונה היא מההתבוננות.

Now, in “And you shall love” there are two interpretations. One is the language of a command: that you should love Him. And one is the language of the future: that the love will come of itself. And the first love is from contemplation.

והיינו להבין בדעתו אחדותו ית' בשבעה רקיעים ובארבע רוחות

That is: to understand in one's mind His unity, may He be blessed, in the seven heavens and in the four directions.

ואני ה' לא שניתי שאין לו שום שינוי כמו קודם בריאת העולם כן הוא ממש עתה כי כל העולמות בטלים בבטול גמור נגדו כידוע כי שמש ומגן כו'

And “I, Havayah, have not changed,” that He has no change whatsoever: just as before the creation of the world, so is He exactly now. For all the worlds are nullified in complete nullification (bittul) before Him, as is known [from] “For a sun and a shield,” etc.

ואף שנראה לנו העולמות ליש הוא שקר גמור. כי בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כו'.

And even though the worlds appear to us as something that exists (yesh), this is an utter falsehood. For “By the word of Havayah the heavens were made, and by the breath of His mouth,” etc.

4 ומבשרי אחזה כו'. כמו באדם בתחלה כשחושב אזי מחשבתו באחדות גמור אתו בלי שום התחלקות כלל

“And from my flesh I behold,” etc.: as with a person — at first, when he thinks, his thought is in complete unity with him, without any division at all;

ואח"כ כשיוצא מפיו הוא נפרד מאתו. כן כל העולמות קודם הבריאה היו באחדות גמור אתו ית'.

and afterwards, when it comes out of his mouth, it is separate from him. So [too], all the worlds, before the creation, were in complete unity with Him, may He be blessed.

וכמו שבטל הדבור אצל המחשבה בבטול גמור כי ברגע א' יכול לחשוב דברים עד אין קץ.

And just as speech is nullified before thought in complete nullification — for in a single moment one can think of things without end —

כן כל העולמות שהם רק דבור א' והוא נמשך מחכמתו ית' כדכתיב ויצא כברק כו'. ובטובו מחדש בכל יום כו'.

so [too] all the worlds, which are only a single utterance; and it is drawn from His Chochmah (wisdom), may He be blessed, as it is written, "And it shall go forth like lightning," etc. And "In His goodness He renews every day," etc.

וגם אחר הבראם הרי אצל הקב"ה אין דבורו מובדל ממנו ית' ח"ו [חס ושלום] כי אין לך דבר שחוץ ממנו כו'.

And even after they were created, with the Holy One, blessed be He, His speech is not separate from Him, may He be blessed, G-d forbid; for there is nothing that is outside Him, etc.

וכמ"ש בתניא (פכ"א) ולכן קמיה כולא כלא חשיב ממש

As is written in the Tanya (ch. 21): "And therefore before Him all is considered as truly nothing."

וגם העולמות בטלים זה בזה ומה שלמעלה בחי' דבור נקי למטה נגד עולם התחתון בחינת מחשבה ובטל אצלו כמו שהדבור של הרב נעשה בחי' מחשבה אצל התלמיד כו' כנודע (ועמ"ש ע"פ כאשר דברת לאמר בפ' שלח)

And the worlds, too, are nullified one to another: that which above is the level of speech is called, below, relative to the lower world, the level of thought, and [the lower world] is nullified before it — just as the teacher's speech becomes the level of thought for the student, etc., as is known (and see what is written on [the verse] "As You have spoken, saying," in Parshas Shelach).

וזהו לית מחשבה תפיסא ביה כלל דהיינו אף עולמות עליונים מאד שהם בחי' מחשבה הם בטלים אצלו ית' ולא תפיסא ביה כלל כי הוא למעלה ממחשבה.

And this is [the meaning of] "No thought can grasp Him at all": that is, even very high worlds, which are the level of thought, are nullified before Him, may He be blessed, and do not grasp Him at all, for He is above thought.

וזהו סתימא דכל סתימין טמירא וכו' אף מעולמות הנקי' סתימא וטמירא הוא סתים וטמיר ולית מחשבה תפיסא ביה

And this is [the meaning of] "the Hidden of all hidden ones, concealed," etc.: even from the worlds that are called "hidden" and "concealed," He is hidden and concealed, and no thought can grasp Him.

ועי' נאמר הצווי ואהבת את הוי"ה אלקיך שיתבונן כ"כ [כל כך] באחד ממש שיהיה הוי"ה אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך

And of this the command was said, "And you shall love Havayah your G-d": that he should contemplate the true One so deeply that Havayah be "your G-d" (Elokecha), "with all your heart and with all your soul and with all your might" —

דהיינו מחדו"מ [מחשבה דבור ומעשה] שלא יהיה לו מחדו"מ [מחשבה דבור ומעשה] כלל רק בטלים בא' שהוא למעלה מן המחשבה ולית מחשבה תפיסא ביה כי האדם אינו יכול לחשוב רק דבר גשמי וזהו שקר גמור כו'.

that is, thought, speech and action: that he should have no thought, speech and action at all, but only [that they be] nullified in the One, Who is above thought, and "no thought can grasp Him." For a person can think only of a physical thing, and this is an utter falsehood, etc.

5 וזהו בכל נפשך מסירת נפש. כי נפש של אדם הוא מחדו"מ [מחשבה דבור ומעשה] והכל למסור ולהיות בטל באחד ממש.

And this is "with all your soul": self-sacrifice (mesirus nefesh). For a person's soul is thought, speech and action, and all of it is to be given over and to be nullified in the One, truly.

אבל להיות שזה בלתי אפשר שיהיה בלי מחשבה כלל לכן צריך לקשר מחשבתו ודבורו ומעשיו להיות [להיות] מרכבה לרצון העליון ב"ה בתורה ובמצות דאורייתא מחכמה נפקת שהוא למעלה מן המחשבה.

But since it is impossible for there to be no thought at all, therefore one must bind his thought, his speech and his action to be a chariot (merkavah) for the Supernal Will, blessed be He, in the Torah and in the mitzvos; for "the Torah comes forth from Chochmah (wisdom)," which is above thought.

6 וזהו כל העושה מצוה אחת כהלכתה וכו'. ואף שהתורה נתלבשה בדברים גשמיים איסור והיתר וכדומה. וכ"ש [וכל שכן] מעשה המצות שהם בדברים גשמיים ממש כמו צדקה בממון וכיוצא.

And this is [the meaning of] "Whoever performs one mitzvah according to its halachah," etc. And even though the Torah has been clothed in physical matters — the forbidden and the permitted, and the like — and all the more so the performance of the mitzvos, which are in truly physical things, such as charity with money, and the like,

הוא כמשל השערות הנמשכות מהמוח שאין במוח בחי' שערות כלל כן הוא התורה והמצוות אף שהם דברים גשמיים עכ"ז [עם כל זה] אורייתא מחכמה נפקת כו'.

it is like the analogy of the hairs drawn from the brain, though in the brain there is no aspect of hair at all. So it is with the Torah and the mitzvos: even though they are physical things, nevertheless "the Torah comes forth from Chochmah," etc.

7 ודבר זה חובה על כל אדם להתבונן בזה היטב. וזה תלוי בבחירתו. ופי' הב' של ואהבת את הוי"ה לשון עתיד הבא ממילא הוא בחי' אהבה רבה הבאה מלמעלה מאתו ית'.

And this matter is an obligation upon every person: to contemplate it well. And this depends on his choice. And the second interpretation of "And you shall love Havayah," the language of the future — [a love] that comes of itself — is the level of great love (ahavah rabbah) that comes from above, from Him, may He be blessed.

ובזה פי' שמע לשון שמיעה שאינו יכול להיות בו שום התבוננות כלל שהוא למעלה מההתבוננות.

And accordingly, "Hear" (shema) is interpreted in the sense of hearing: something in which there can be no contemplation at all, for it is above contemplation.

8 וזה נק' שקל הקדש כסף לשון נכסף נכספת בחי' אהבה רבה הבאה מלמעלה במשקל כל חד לפום שיעורא דיליה בבחי' עשה טוב וסור מרע צריך להיות בתכלית והוא בחי' עובר לסוחר לשון סחור סחור סוכ"ע.

And this is called "the holy shekel," silver (kesef), from the language of "you longed greatly" (nich-sof nichsafta): the level of great love that comes from above, by weight, each one according to his own measure in the level of "do good and turn from evil," [which] must be to the utmost. And it is the level of "passing to the merchant" (over lasocher), from the language of "around, around" (s'chor s'chor): the light that encompasses all worlds (sovev kol almin).

9 וזהו ארבע מאות שקל כסף בחי' ד' מאות עלמין דכסופין לעלמא דאתי. וזהו עשרים גרה השקל.

And this is "four hundred shekels of silver": the level of the four hundred worlds of longing (kisufin) in the World to Come. And this is "the shekel is twenty gerah."

כי כל אי משני בחיי אהבה הנ"ל כלולה מעשר שכל ומדות כנודע ובחיי אה"ר [אהבה רבה] הבאה מלמעלה ג"כ כלולה מעשר.

For each one of the two levels of love mentioned above comprises ten, intellect and the emotive attributes (middos), as is known; and the level of great love that comes from above also comprises ten.

10 וזהו עשרים גרה השקל. וזהו כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם דהיינו נשמות הנק' ראש

And this is "the shekel is twenty gerah." And this is "When you lift up the head of the children of Israel lifkudeihem (according to their count)": that is, the souls, which are called "head."

לפקודיהם לשון וה' פקד את שרה וכו' ונתנו איש כפר נפשו לה'. אך שלא לכל אדם באה לו אהבה רבה הנ"ל.

Lifkudeihem is from the language of "And Havayah remembered (pakad) Sarah," etc. "And each man shall give a ransom for his soul to Havayah." But the great love mentioned above does not come to every person.

11 ולהיות בבחי' עשרים גרה כו'. אך בחיי אהבה ראשונה חובה על הכל והיינו בחיי מחצית השקל למסור נפשו הכלולה מעשר.

Nor [does every person come] to be at the level of "twenty gerah," etc. But the level of the first love is an obligation upon all; and this is the level of the half-shekel: to give over one's soul, which comprises ten.

וזהו זה יתנו כל העובר על הפקודים רמ"ח פקודין היינו אף מי שעובר ח"ו [חס ושלום] על איזה מצוה אעפ"כ [אף על פי כן] חובה היא ליתן מחצית השקל בחיי עשר שלו בבחינת אה"ר [אהבה רבה] ראשונה הנ"ל ומחצית השקל היא תרומה לה'.

And this is [the meaning of] "This they shall give, everyone who passes over the pekudim" — the 248 commandments (pekudin): that is, even one who transgresses (over), G-d forbid, some mitzvah, nevertheless it is an obligation to give the half-shekel, the level of his ten [powers], in the manner of the first love mentioned above. And the half-shekel is "an offering to Havayah."

(ועמ"ש לקמן ע"פ ויקהל בענין אית רצון ואית רצון. ועיין עוד בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' כי תבוא בד"ה תחת אשר לא עבדת.

(And see what is written below, on [the verse] "Vayakhel," on the subject of "there is will and there is will." And see further in Likkutei Torah, Parshas Ki Savo, in the discourse beginning "Because you did not serve."

ושם פ"ב [פרק ב'] גבי מש"ש [מה שכתוב שם] וע"ז נאמר שמחו צדיקים בהוי"ה ועיין סד"ה זה יתנו כו' מחצית השקל עכ"ל [עד כאן לשונו].

And there, in chapter 2, on what is written there: "and of this it is said, 'Rejoice, righteous ones, in Havayah'; and see the end of the discourse beginning 'This they shall give,' etc., 'the half-shekel'" — end of quote.

ויובן משם ג"כ דבחי העבודה בשמחה שהחיוב על כל ישראל כמ"ש תחת אשר לא עבדת כו' בשמחה. וכן נאמר עבדו את ה' בשמחה זהו בחי מחצית השקל שהחיוב על כל אי מישראל ליתן. ובחי שמחו צדיקים בה' זהו מחצית השני):

And from there it will also be understood that the level of serving with joy, which is an obligation on all Israel, as it is written, "Because you did not serve," etc., "with joy," and as it is also said, "Serve Havayah with joy" — this is the level of the half-shekel, which every one of Israel is obligated to give. And the level of "Rejoice, righteous ones, in Havayah" — this is the second half.)

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/ki-sisa/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok